

14 lutego 1927 r.

F417, 19/14

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 4811.

Kl. 72 c 8.

Rheinische Metallwaren- und Maschinenfabrik
(Düsseldorf-Derendorf, Niemcy).

Działo z odrzutem lufy.

Zgłoszono 10 lipca 1920 r.

Udzielono 29 kwietnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 8 maja 1914 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy dział z odrzutem lufy i polega na tem, że czopy, około których obraca się lufa przy nadawaniu jej podniesienia, są cofnięte tak daleko ku tyłowi, że żadna część lufy lub opornika nie wysuwa się podczas odrzutu poza ten punkt.

Na rysunku przedstawia:

Fig. 1 — widok z boku działu, ustawionego wraz ze swoim opornikiem na podłożu.

Fig. 2 — widok z góry tegoż działu.

Fig. 3 — przekrój według linii 3 — 3 na fig. 1.

Lufa działowa *a* obraca się na czopach *b*, których łożyska są osadzone w łożu *d*, spoczywającym ze swej strony na podłożu *e* i podtrzymującym mechanizm podnie-

sień. Wpobliżu czopów *b* jest umieszczony pionowy czop *g* do ustawiania działu w kierunku, do czego służy mechanizm kierunkowy *g*¹.

Na fig. 1 oznaczone są linjami kropkowanymi — kreskowanymi rozmaite położenia lufy przy podniesieniu. Działu można nadawać podniesienie w granicach od 0° do 90°.

Zalety tego urządzenia polegają przede wszystkim na tem, że obydwa czopy mogą być złączone zapomocą łącznika w jeden sztywny dźwigar. Ciśnienie, wywierane przy odrzucie na łożo, będzie skierowane ściśle tylko na oś czopów, skoro tylko będą one umieszczone na osi środków ciężkości mas odrzucanych.

Czopy umieszcza się w zupełnym pobli-

zu podłoża, tak że siła odrzutu działa zawsze na ten sam punkt lub prawie na ten sam punkt podłoża niezależnie od tego, czy lufie jest nadane najmniejsze, czy też największe podniesienie.

Ponieważ siła odrzutu ciśnie zawsze na to samo miejsce podłoża, można łatwo ukształtować podłoże w ten sposób, aby przy strzelaniu przy każdym położeniu lufy mieć zawsze jednakową stateczność, to jest osiągnąć dla jednego i tego samego podłoża możliwie największą stateczność.

Urządzenie powyższe pozwala umieścić pionowy czop, około którego obraca się lufa działowa przy celowaniu w kierunku, bezpośrednio pod punktem działania siły odrzutu, albo przynajmniej w najbliższej jego okolicy. W ten sposób przypada punkt ten również i przy odchylonej w bok lufie działowej zawsze w tem samym miejscu.

Wynalazek jest przeznaczony głównie dla dział przewożonych, przy których przewozi się całe podłoże wraz z lufą lub oddzielnie od niej. Zasada jego może oczywiście znaleźć zastosowanie również dla dział o nieruchomem podłożu, jak i dla łóż na kołach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Działo z odrzutem lufy, znamienne tem, że oś czopów cofniętą jest tak daleko ku tyłowi, iż leży ona poza częściami cofającymi się skutkiem odrzutu, nawet gdy one zajęły skrajne położenie przy największym odrzucie.

2. Działo z odrzutem lufy działowej według zastrz. 1, znamienne tem, że pionowy czop, około którego obraca się lufa działowa przy celowaniu w kierunku, jest tak osadzony w bezpośredniem pobliżu czopów dział, że siła odrzutu jest skierowaną nawet przy znaczniejszych odchyleniach lufy w bok oraz przy dowolnem jej podniesieniu zawsze do tego samego punktu podłoża.

3. Działo z odrzutem lufy według zastrz. 1, znamienne tem, że części, łączące czopy z kołyską, służą jednocześnie jako wodźdło dla lufy i ujmują ją z obu boków, nie zaś zgóry lub zdółu.

Rheinische Metallwaren-
und Maschinenfabrik.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

